

Simek Valéria

Felhőtlen igazsággal

Emlékszel? Leültünk a nyár
zöldaranyában, és a szívünkben
nap süttött felhőtlen igazsággal.
Fürödtünk a szavakban, hullámain
lebegtünk. Pillantásunk megtapadt
a sejthető csodán. A találkozásokra,
elválásokra, a vonatokra, a helyettünk
utazó, érkező levelekre. Miénk volt
az időtlen idő, minden helyszínen.
Mi voltunk az emberiségből
kétszer egyetlen ember.

Didergetőn

Szakad a hó és kavarog,
porzik a pusztá világra.
Frissen kalandozó, jó szagú
szelek jönnek, és visznek el
kendőjünkbe bugyoláltan.
A havas világ fehér
derűje előnti a tájat.
Arca ezer pergamenszerű
ránccal növekszik a rét
fölött. Kiszámíthatatlan
haraggal dúl a tél.
Didergetőn érzem benne
a magamra hagyatottságot.

SIMEK VALÉRIA (1953) költő, író. Legutóbbi kötete: *Hittem, szerettem* (regény, 2020).